

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Су I -7 19/2023
21.09.2023. године
Београд

СТАВОВИ ВРХОВНОГ СУДА У ВЕЗИ СПОРНИХ ПИТАЊА АПЕЛАЦИОНИХ СУДОВА

На седници Кривичног одељења Врховног суда одржаној дана 03.07.2023. године разматрана су питања Апелационих судова и заузети следећи ставови:

I

Спорна питања око којих апелациони судови нису постигли сагласност

1.ПИТАЊЕ:

У ситуацији када је окривљени извршио кривично дело у току времена проверавања по раније изреченој условној осуди за чије опозивање није истекао рок, а против првостепене пресуде жалбу изјави јавни тужилац само због одлуке о кривичној санкцији, са предлогом да се окривљеном изрекне казна затвора у дужем трајању, а без предлога да се опозове условна осуда, да ли је другостепени суд овлашћен да у случају усвајања жалбе јавног тужиоца и оцене да окривљеном за предметно кривично дело треба одмерити казну затвора у трајању од 2 године или дуже, да опозове условну осуду.

ОДГОВОР:

Када јавни тужилац у изјављеној жалби због одлуке о кривичној санкцији није предложио опозивање условне осуде, другостепени суд је на основу члана 67. став 1. Кривичног законика и члана 441. став 1. ЗКП, овлашћен да у случају усвајања жалбе јавног тужиоца и осуде окривљеног на казну затвора у трајању од 2 године или дуже опозове раније изречену условну осуду, с обзиром на одредбе из члана 67. став 1. КЗ, јер се ради о обавезном опозивању условне осуде.

2.ПИТАЊЕ:

Да ли се окривљеном против кога је донета пресуда на основу закљученог споразума о признању кривичног дела може дозволити понављање кривичног поступка тзв. право понављање поступка, било да је пресуду донео судија за претходни поступак или председник већа.

ОДГОВОР:

Дозвољено је понављање кривичног поступка против пресуде којом је прихваћен споразум о признању кривичног дела уколико су испуњени законски услови за понављање кривичног поступка.

3.ПИТАЊЕ:

Да ли се услови за примену члана 55а Кривичног законика, наведеног члана имају ценити кумулативно или не. Конкретно да ли период од 5 година који треба да протекне од дана пуштања учиниоца са издржавања казне до извршење новог кривичног дела треба ценити у односу на кривична дела за која је осуђен на казну затвора од најмање 1 године, што је први услов за примену овог члана или се односи и на друге осуде и да ли се ранија осуђиваност учиниоца односи на правноснажне пресуде донете пре извршеног кривичног дела за које му се тренутно суди или на раније донете пресуде пре пресуђења.

ОДГОВОР:

Одмеравање казне затвора предвиђено чланом 55а Кривичног законика примењује се ако је учинилац пре извршења кривичног дела за које му сада суди два пута осуђен за кривична дела учињена са умишљајем на казну затвора у трајању од најмање 1 године и ако потом од дана отпуштања са издржавања те изречене казне од најмање 1 године до извршења новог кривичног дела за које се суди, није протекло 5 година.

4.ПИТАЊЕ:

Када је записник о саслушању окривљеног издвојен из списка предмета као незаконит доказ у смислу одредбе члана 85. став 5. у вези са чланом 84. ЗКП, а у таквом записнику је окривљени указао и открио идентитет другог окривљеног, да ли ће се у том случају из списка предмета издвојити као незаконит доказ и записник о саслушању окривљеног, као и сви докази који се односе на другог окривљеног, налаз и мишљење вештака, потврда о одузетим предметима, записник о вађењу букалног бриса итд., с обзиром да се за његов идентите сазнало на основу незаконитог доказа.

ОДГОВОР:

Не може се дати изричит одговор, већ у сваком конкретном предмету треба процењивати да ли се ради о незаконитим доказима, при чему ће основни критеријум за одлуку бити чињеница да ли је искључиво на основу исказа окривљеног као незаконитог доказа, утврђен идентите другог окривљеног.

5.ПИТАЊЕ:

Да ли се у случају приватне тужбе као доказ у поступку може користити снимак разговора који је снимљен без наредбе суда.

ОДГОВОР:

Снимак разговора који је снимљен без наредбе суда се може користити као доказ у поступку, осим ако се у конкретној ситуацији не ради о извршењу кривичног дела из члана 143. и 144. Кривичног законика. Када се о садржини тог разговора изјасне лица која у том разговору учествују, односно о садржини тог разговора имају сазнања, то може представљати део њиховог исказа и у том случају доказ као такав изведен на главном претресу није незаконит, па увид у те разговоре и тонске записе не представља незаконит доказ.

Врховни суд је сагласан са усаглашеним ставом апелационих судова по следећем питању:

ПИТАЊЕ:

У процесној ситуацији када је изјављена жалба само од стране браниоца окривљеног, па другостепени суд усваја жалбу изјављену због повреде кривичног закона и налази да се ради о једном кривичном делу, а не о два кривична дела, како је првостепени суд окривљеног огласио кривим, да ли другостепени суд приликом одлучивања о казни може оптуженог да осуди на казну која је у висини јединствене казне коју је дао првостепени суд или мора оптуженог да осуди на казну највише у висини утврђене казне за једно кривично дело.

ОДГОВОР:

У датој процесној ситуацији другостепени суд може да оптуженог осуди на казну која је у висини јединствене казне или на блажу казну.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА КРИВИЧНОГ ОДЕЉЕЊА
Судија Милена Рашић**

Бата Цветковић _____

Милена Рашић _____

Дубравка Дамјановић _____

Гордана Којић _____

Александар Степановић _____

Мирољуб Томић _____

Татјана Вуковић _____

Биљана Синановић _____

Светлана Томић Јокић _____

Бојана Пауновић _____